

minyons escoltes guies sant Jordi

D E B A T M E T O D E S

Document D

ACCIONS, OPERACIONS I EMPRESES

L'objectiu d'aquest Document és el de reflexionar progressivament sobre les qüestions següents:

1-2. Valoració del paper del joc i de l'empresa en el conjunt de l'escoltisme.

3-4-5. Dades psicològiques que permetin plantejar-se les Accions dels Llobatons/Daines, les Operacions dels Ràngers/Noies Guies i les Empreses dels Pioners/Caravel·les. Treball d'unes conclusions sobre aquestes dades.

6. Possible debat de conjunt a nivell d'Agrupament.

Les reflexions que hi ha en el Document no són definitives. Han estat pensades com a base perquè tothom pugui contribuir a precisar-les.

1. QUAN A L'ESCOLTISME NO ES PARLAVA D'EMPRESES

Fins fa poc més de deu anys, a l'escoltisme es jugava.

Els Llobatons -suposem-ho- vivien immersos en el món màgic del llibre de la Jungla, i jugaven sense interrupció el cicle imaginatiu del conte.

De Ràngers i Pioners no n'hi havia. Aleshores hi havia els "Minyons", que també jugaven. Jugaven una mena de jocs que ara ens semblarien una mica estranys, però que els servien per a desafiar uns riscos, per a desenvolupar unes habilitats, per a posar a prova el seu tremp, per a aprendre a ajudar els altres i a cooperar.

Aleshores, l'escoltisme era un joc molt seriós.

Era un joc dirigit pels Caps i basat en una experiència de molts anys. Autors tan poc sospitosos com Aïda Vàsquez i Ferdinand Oury fan públic reconeixement del deute que la renovació escolar té envers l'escoltisme. En la seva obra "Hacia una pedagogia del siglo XX", precisament en el capítol on intenten explicar les hipòtesis sobre les quals es basa la pedagogia institucional que proposen, citen el següent:

"El nen necessita, per a socialitzar-se, prendre recolzament en un medi més neutre (que el de la família), en el qual se'l prengui seriosament i en què tindrà dret a la iniciativa, al risc calculat i a la proesa...

...El joc dels escoltes no és com el "recreo" escolar, una activitat marginal. Juguen essencialment a tenir la seva edat, cosa que els permesa en el marc artificial...".

Gràcies a Déu, no tot eren lloances.

També hi hagué crítiques i la necessària, inevitable, renovació: els "Minyons" (d'onze a setze anys) es desdoblaren en Ràngers i Pioners, els Pioners començaren a planejar i dur a terme Empreses. Vingué la crítica a l'autoritarisme, a la militarització, a l'abús que representava la uniformitat del carnet de proves, etc.

Es cercaran noves formes perquè els nois puguin protagonitzar la seva activitat: com que semblava que les empreses dels Pioners funcionaven, nasqueren les empreses mitjanes (per als Ràngers) i les petites (per als Llobatons).

Pels motius que sigui, no hem pas de fer la crítica de ningú, la paraula va anar prenent el lloc de l'acció. Els nois passaven més estones asseguts a les cadires que no pas jugant, o fent.

2. QUAN A L'ESCOLTISME HOM NO SAP COM PARLAR DE LES EMPRESES

Actualment hi ha en les trobades de Caps un sentiment de malestar que pot resumir-se en frases com: "no estem fent res", "no eduquem", "no hi ha manera que els nois es decideixin a emprendre projectes", ...

Els Llobatons no se'n surten de planejar una acció i, menys encara, de dur-la a terme durant un temps prolongat.

Els Ràngers són capaços de pensar els projectes més inversemblants, però no en duen quasi cap a la pràctica.

Als Pioners els costa massa d'aixecar-se de la cadira. I quan els uns estan disposats a fer-ho, els altres s'hi arrapen més fort. "Per què discutir què farem, si ja fa anys que ens ho feu fer i no ens en sortim?".

Amb totes aquestes situacions, hi ha Caps que es veuen sovint forçats a prendre una part de la iniciativa en les activitats de la Unitat; i ho fan amb recança, com si estiguessin jugant una mala passada als nois. Dubten de si la seva iniciativa és una coacció o un ajut, no saben fins a quin punt han d'empènyer els nois a executar allò que han decidit, els costa decidir-se a forçar una crítica a fons de la vida de la Unitat.

Per a abordar tots aquests problemes, problemes molt importants perquè afecten a l'activitat que fan els nois a l'escoltisme, proposem unes hipòtesis i oferim una informació que serveixi per a debatre-les i arribar a unes conclusions.

Hipòtesis

- 1a. És important que l'escoltisme ofereixi als nois possibilitats de canalitzar la seva acció.
- 2a. És important que aquesta acció sigui, dins de les possibilitats de cada edat, una acció autogestionada.
- 3a. A través de l'exercici d'una activitat autogestionada, els nois poden fer l'aprenentatge de:
 - . definir projectes col·lectivament
 - . treballar en equip
 - . descobrir l'exigència per part dels altres (dels iguals)
 - . exercir la crítica d'allò que s'ha viscut.
- 4a. Aquest aprenentatge només serà possible si es fa d'una forma gradual, fent a cada edat allò que es pot fer i...
- 5a. ...si es fa a partir de la vida real del grup.

Amb aquesta darrera hipòtesi introduïm un element nou en els plantejaments que ens havíem anat fent fins ara: la vida del grup.

Al cau s'hi va a reunions o a fer coses, però, s'hi va a viure? S'hi pot estar?

El cau és en algun moment un lloc disponible per als nois i lliure d'exigències? És una casa dels nois? És una cova? una cabana? un vaixell? una "boite"? un taller?

Al full següent hi trobareu aquestes hipòtesis més explicitades i un espai per a discutir-les i anotar-hi conclusions.

Informació

Més endavant, en aquest mateix Document, hi ha informació de tipus psicològic sobre la capacitat de concebre projectes, dialogar, cooperar, etc. i el tipus d'interessos dels nois de cada Branca.

Aquesta informació ha estat preparada per a ajudar a una reflexió sobre les possibilitats i els límits de les empreses a cada Branca.

HIPÒTESIS	OPINIÓ PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>Es important que l'escoltisme ofereixi als nois unes possibilitats de canalitzar la seva activitat (de "jugar a tenir la seva edat").</p> <p>S'ó no?</p> <p>De quina manera?</p> <p>Com sabem si l'encertem?</p>	
<p>Es important que l'activitat dels nois sigui, dins de les possibilitats de cada edat, una activitat autogestionada?</p> <p>Sí o no?</p> <p>Què volem dir amb això d'autogestionada?</p> <p>Com sabem quins són els límits?</p>	
<p>A través de l'exercici d'una activitat amb una certa qualitat, els nois fan l'aprenentatge de la vida col·lectiva, del treball en equip, de l'exigència, de la crítica.</p> <p>Sí o no?</p> <p>Quina qualitat és desitjable?</p> <p>Com ho comprovem?</p>	

HIPOTESIS

OPINIÓ PERSONAL. CONCLUSIONS

Aquest aprenentatge es fa d'una forma gradual, no de cop.

Sí o no?

Tenim experiència del perjudici que comporta el forçar excessivament les coses?

(Per a aclarir-se més sobre aquesta qüestió, caldrà llegir la informació psicològica referent a cada edat).

Aquest aprenentatge es fa a partir de la vida real del grup, no de les sobre-imposicions d'una estructura.

Sí o no?

Tenim experiència d'haver viscut amb els nens?,
d'haver-los deixat estar?

En surten projectes o no?

Què en surt?

La informació que segueix pretén presentar, per a cada Branca, aquells aspectes de la psicologia dels nens que tene una relació amb el problema d'engegar i realitzar accions, operacions i empreses.

Hem triat els aspectes següents:

- la sociabilitat, és a dir, quin tipus de relacions poden establir amb els seus companys, fins a quin punt són capaços de col.laborar-hi.
- la intel.ligència, és a dir, aquells factors de la intel.ligència que els permetran de concebre, imaginar, planejar i organitzar projectes d'activitat.
- el tipus característic d'esplai més propi de l'edat.

Abans d'exposar-ho, volem fer una consideració.

Els nens evolucionen. Canvien ràpidament.

Això vol dir que cal entendre la informació que llegireu situant-la en un procés de canvi.

En aquests fulls no s'hi diu: "Els nens d'aquesta edat són d'aquesta manera". Sinó: "Els nens d'aquesta edat estan fent aquest procés".

Es important entendre-ho d'aquesta manera perquè el paper del Cap és el d'impulsar el procés.

3. LLOBATONS-DAINES

3.1 Aspectes de la sociabilitat

Els més petits (7 anys) tot just comencen a saber jugar junts al mateix joc. Fins als 9 anys no solen ésser veritablement capaços de posar-se d'acord sobre unes regles fixes i comunes per a tots. Adoneu-vos de la importància que té el fet de l'acord per a l'organització formal d'una acció.

La reciprocitat, és a dir, la capacitat de posar-se en el punt de vista dels altres, de comprendre'ls i de dialogar sobre aquesta base, és una conquesta que té lloc al llarg d'aquest període.

3.2 Aspectes intel.lectuals

El pensament resta limitat a les coses concretes i a l'evocació (record) que se'n pot fer. No hi ha pensament abstracte o construït al marge de les coses concretes, records o experiències viscudes. Aquest fet imposa una limitació important a l'hora de planejar accions: els nens no poden concebre pràcticament formes d'organització que no hagin experimentat prèviament.

D'altra banda, els nens i les nenes tenen dificultats en:

- Pensar a partir d'hipòtesis, d'abstraccions (per exemple: què passaria si...).
- Preveure o anticipar-se en el temps.
- Organitzar-se socialment basant-se en paraules i explicacions.

3.3 Aspectes característics de l'activitat d'esplai

En els jocs hi ha encara un gust per la imitació, repetició i representació de situacions reals o fantàstiques. I això conforma molts dels jocs espontanis, que encara són una bona part dels que es fan.

Comença una forta afecció per aprendre jocs amb regles. El joc regulat és una conquesta d'aquesta edat. Solen donar argument al joc: l'argument és el complement d'imaginació que donen al joc de regles; per exemple: poden jugar a bales imaginant una batalla.

3.4 Qüestions a discutir sobre les accions

Donat que els nens:

- Tenen encara dificultats per a relacionar-se i coordinar els seus punts de vista,
- disposen d'una intel.ligència poc apta per a preveure, organitzar, etc.
- juguen abans de pensar-s'ho, és a dir, tendeixen, primordialment, a jugar i, secundàriament, a formalitzar el seu joc.

I donat, també, que estan aprenent a superar aquestes limitacions, és important discutir les qüestions següents:

1a. Als nens més petits els agraden els jocs d'imitació, de simulació, de representació, de fabulació.

Quin lloc hem de donar a aquests jocs en la vida de la Unitat?

2a. Un joc imaginatiu -ninos, autos, cowboys, fustes, canyes, sorra- és jugat espontàniament fins que arriba un moment que es deteriora per manca de regles, per manca de saber què ha de fer cadascú.

Es convenient que els Caps intervinguin en un moment del joc per ajudar els nenes a trobar un argument i posar-los d'acord?

Aquesta mena de joc és una acció de curta durada -pot durar dues hores o una tarda- però molt apassionant?

3a. Si s'està d'acord amb l'anterior, això suposa alguns canvis:

- Que al cau hi hagi una ambientació, uns estímuls, uns objectes, unes joguines o materials que siguin de tots -que poden haver estat portats per tots-.

- Que els Caps prenguin cura de preparar aquests aspectes materials i, fet això, deixin fer als nens.

- Que, sobre la base del funcionament real dels nens, els Caps estiguin atents a les necessitats d'organització i de formalització de les activitats que sorgeixin dels problemes de joc que els nens es vagin trobant, és a dir, que captin l'ona imaginativa.

4a. Als nens més grans els agraden els jocs amb regles, de competició en la qual hi ha un guanyador i un perdedor -sí senyor!-. I als petits els agrada imitar aquests jocs dels més grans. Aquesta mena de jocs organitzats són molt importants per a la socialització.

Quin lloc hem de donar a aquests jocs en la vida de la Unitat?

Han de preparar els Caps jocs d'aquesta mena?

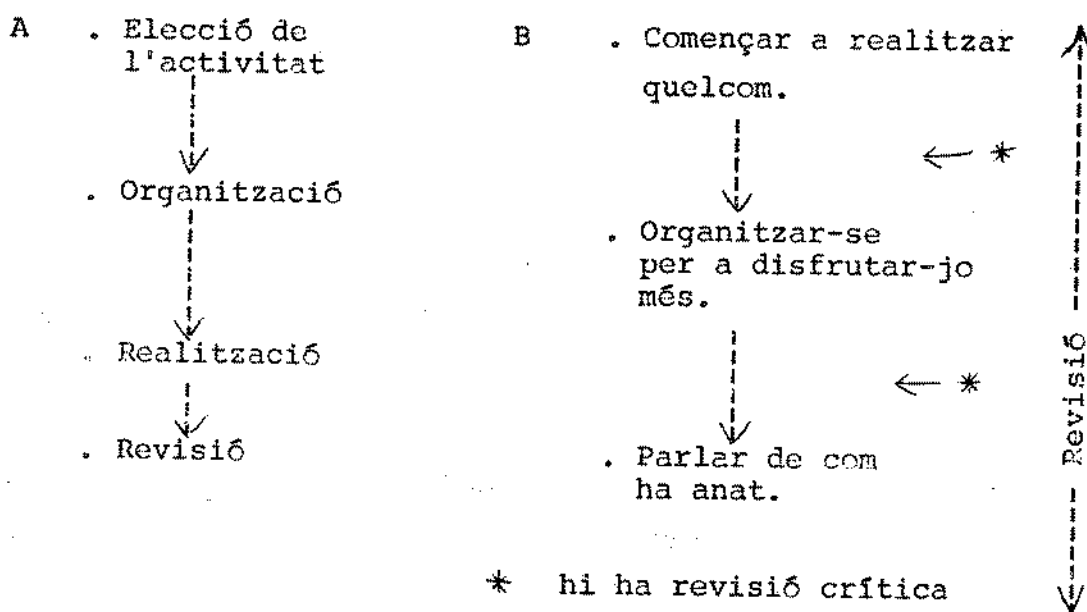
5a. Amb tot el que s'ha dit fins ara, no es vol negar que les accions tenen un valor i una funció educativa perquè proporcionen una experiència útil per a fer alguns aprenentatges propis d'aquesta edat.

Però, "només d'accions viu el Llobató"?

6a. Considerar si totes les Accions han de partir sempre del nens o bé si en moments determinats de l'any (per exemple, de cara al camp d'estiu), els Caps poden proposar accions d'una forma més dirigida, tenint en compte els aspectes següents:

- Que cal partir de les exigències de la realitat (ja que hem citat el camp d'estiu, és evident que cal preparar-s'hi) i que acostar els nens a la realitat és ajudar-los.
- Que cal partir també dels interessos dels nens i ajudar-los a formular-se'ls col·lectivament.
- Que, sovint, és necessari tenir una part activa en l'organització: una actitud primordial d'escoltar no ha d'inhibir la nostra iniciativa, que els nens hi compten.

7a. Quin d'aquests dos esquemes és més realista?

QUESTIONS A DISCUTIR	OPINIO PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>La vida de les Unitats de Llobatons/Daines ha de funcionar únicament a base d'accions o no?</p> <p>Per què?</p>	
<p>Quin paper atorguem a les accions en la vida de la Unitat?</p> <p>Hi creiem o no?</p> <p>Per què?</p> <p>En quines condicions hem d'impulsar-les?</p> <p>Quina participació hem de tenir-hi els Caps?</p>	

QUESTIÓ A DISCUTIR	OPINIO PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>Quin paper atorguem als jocs organitzats -amb regles i dirigits pels Caps- en la vida de la Unitat?</p> <p>Hi creiem o no?</p> <p>Per què?</p> <p>En quines condicions han de practicar-se?</p> <p>Quina participació hem de tenir-hi els Caps?</p>	
<p>Quin paper atorguem als jocs d'imaginació i representació en la vida de la Unitat?</p> <p>Hi creiem o no?</p> <p>Per què?</p> <p>Quines condicions materials podem posar-hi els Caps?</p> <p>Quina participació hem de tenir-hi els Caps?</p>	

4. RANGERS-NOIES GUIES

4.1 Aspectes de la sociabilitat

A aquesta edat els nois i les noies ja han adquirit la capacitat d'establir relacions recíproques i igualitàries amb els seus companys. Es a dir, la companyonia és una conquesta efectiva realitzada durant l'etapa anterior.

La simple companyonia va obrint camí a amistats més profundes, més individualitzades, basades en el reconeixement del que l'altra persona té d'específic. Apareix progressivament l'amistat.

Hi ha una preocupació per la regulació de la vida col·lectiva, que ja havia aparegut en els Llobatons/Daines més grans, però que ara adquireix a poc a poc una nova dimensió, la de la recerca d'un estil de vida per al grup. Això obre un camp molt important a l'acció educativa.

4.2 Aspectes intel·lectuals

Comença la consolidació de les possibilitats de pensar en abstracte i d'una forma lògica. L'única limitació prové de la manca d'experiència en comparació amb els més grans.

El progrés del pensament és una font de satisfacció personal. Podria dir-se que va apareixent un gust per "parlar per parlar" que és un reflex de l'activitat fins a cert punt gratuïta del pensament.

D'altra banda, l'aparició del pensament abstracte permet la superació d'algunes de les dificultats citades quan parlàvem dels Llobatons, és a dir: preveure i anticipar el temps, organitzar-se col·lectivament, partir d'explicacions i discussions a més a més de l'experiència viscuda o recordada.

4.3 Aspectes característics de l'activitat d'esplai

S'aferma, i més tard s'abandona, l'afecció pels jocs amb regles que havia aparegut en l'etapa Llobatons/Daines.

Les regles dels jocs són fàcilment modificades per un acord entre els participants. La recerca de noves formes de jugar o de variar un joc conegut, sol partir d'hipòtesis aportades per

algun membre del grup i valorades pels companys abans d'ésser acceptades.

Tendeixen a explorar possibles, a temptar la fortuna: l'aven-
tura és una paraula que resumeix encertadament el sentit de moltes de les activitats d'esplai d'aquesta edat.

Individualment, a casa seva, molts nois i noies desenvolupen "hobbies" en els quals adquireixen graus d'habilitat molt notables: recordeu les "especialitats" de l'escoltisme d'abans?

4.4 Qüestions a discutir sobre les operacions

Donat que els nois i les noies:

- Han adquirit una certa, no massa, capacitat de coordinació i d'organització col·lectives,
que volen i necessiten exercitar aquesta capacitat, encara que en alguns moments s'arrepengin en els grans i romanguin passius.
- Troben un goig en l'exercici de les seves capacitats d'imaginació, exploració del món intel·lectual, divagació, especulació, etc.
- Viuen el grup d'una manera relativa, és a dir, no es troben tan bé dins el conjunt del grup com en la companyia de subgrups més reduïts de companys molt amics.
- Inicien la recerca d'un estil d'ésser i de fer, havent començat a superar el simple acord sobre comportaments concrets.
- Estan vivint una etapa de crisi profunda.

Creiem que poden fer-se aquestes consideracions:

1a. Les Operacions, com a forma d'organització de l'activitat del grup, responen a algunes de les necessitats dels grups de preadolescents.

Responen a les necessitats de canalitzar l'activitat. Però hi ha altres necessitats: parlar, trobar-se, comunicar.

Què més se'ls pot oferir, a part de les Operacions?

2a. Les Operacions no són quelcom que necessàriament sempre sempre ha de sortir bé.

En la mesura que sorgeixen d'unes necessitats d'especulació, d'aventura gratuïta, de vegades no porten enlloc. I això no és necessàriament negatiu: el fracàs ensenya.

3a. Si el diàleg nois-Caps funciona mínimament bé, aquests tenen una autoritat que els ve dels nois i que han d'utilitzar per a:

- Impulsar una organització més seriosa i una responsabilització més profunda en el planejament de les operacions.
- Ajudar els nois a trobar una mesura a l'hora de fer la crítica de les seves realitzacions.

En una paraula, ajudar-los a aprendre a tocar de peus a terra, a assumir les seves limitacions, començar a buscar un estil.

Resumint, a aquesta edat comencen a donar-se les condicions perquè els nois i les noies puguin emprendre empreses, però tot just comencen..., per tant, el que importa no són èxits espectaculars, sinó la maduració d'aquest potencial.

QÜESTIONS A DEBATRE	OPINIO PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>Les operacions responen a algunes necessitats dels pre-adolescents.</p> <p>Quines altres necessitats hem vist que tenen?</p> <p>Com hi podem respondre?</p> <p>Què els podem oferir en la vida de la Unitat?</p> <p>Quin ritme hem de dur?</p> <p>Quan hem d'impulsar operacions?</p>	
<p>Les operacions responen a les necessitats d'aventura, de temptar la fortuna.</p> <p>Les operacions no tenen sempre possibilitats de sortir bé.</p> <p>Hi estem d'acord o no?</p> <p>Creiem en el valor del fracàs?</p> <p>Com hem d'utilitzar-lo?</p>	

QUESTIONS A DEBATRE	OPINIÓ PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>Altres vegades, les operacions tenen possibilitats d'ésser un èxit.</p> <p>Els Caps podem contribuir-hi al costat dels nois que "juguen a tenir la seva edat".</p> <p>En quines condicions podem impulsar una organització seriosa?</p> <p>En quines condicions podem ajudar a construir una crítica realista?</p> <p>Què podem fer per a ajudar els nois a començar a cercar un estil?</p>	

...i la lluita t'ho revelarà tot, sobretot si el resultat és net, és a dir, si hi fracasses.

¿O no saps que, en la lluita, el fracàs és el fracàs de l'èxit i no el de l'home?

Blai BONET

5. PIONERS-CARAVEL.LES

5.1 Aspectes de la sociabilitat

Hi ha un aprofundiment de les dimensions aparegudes en l'estadi anterior, és a dir, una personalització de les relacions entre els companys. Això no afecta la totalitat dels components del grup, sinó únicament a alguns d'ells: cadascú té els seus amics, i això no obsta, en general, perquè mantingui unes bones relacions amb la major part dels altres.

La recerca d'un estil o d'una manera d'ésser del grup esdevé sovint exigent per dos motius: d'una banda el paper molt important que té per als nois i les noies la pertanyença a un grup, d'altra banda el major rigor dels seus processos intel.lectuals d'anàlisi i de crítica.

La posada en crisi del món adult s'acompanya d'assaigs d'afirmació individual i col.lectiva dels adolescents enfront dels grans, i en aquesta recerca d'una originalitat el grup hi té una funció d'acompanyament i d'estimulació molt important: és en el grup on els nois i les noies exploren i afirmen allò que van descobrir. Necessitem d'una forma sovint obsessiva l'acompanyament del grup i, simultàniament, on els seus impulsos individualistes interfereixen sense adonar-se'n el bon funcionament de la col.lectivitat.

5.2 Aspectes intel.lectuals

S'acaba l'adquisició de les estructures del pensament pròpies de l'adult, és a dir, a aquesta edat els nois i les noies poden pensar tan correctament com els seus Caps, només que disposen d'un bagatge d'experiències menor i d'una imaginació menys inhibida.

En una paraula, tot i que la capacitat de raonament és ja adulta, hi ha una manca de realisme i un excés d'idealisme.

5.3 Aspectes característics de l'ocupació del temps lliure

A aquesta edat, s'observa un doble moviment de característiques contradictòries:

- D'una banda, hi ha un relaxament, una mena de gust per "matar el temps", que es reflexa en llargues estones de distensió,

de passivitat, d'anar xerrant sense un objectiu precís. Això no és necessàriament una característica "negativa" d'aquesta edat, sinó que més aviat ha d'interpretar-se com una manifestació natural de la necessitat d'aclarir-se davant dels nombrosos conflictes i contradiccions en què es debaten els adolescents. Aquestes estones "mortes" serveixen a la funció de reorganitzar les percepcions i d'anar edificant una imatge de si mateix.

- D'una altra banda, hi ha, en altres moments, impulsos molt espectaculars cap a l'acció que sorgeixen de la necessitat d'afermar-se, de mesurar-se amb la realitat, de descobrir la seva pròpia mida en relació a aquesta.

Estem parlant d'aquella mena d'activitat esbojarrada que és l'oposat de la passivitat de què parlàvem abans.

L'activitat dels grups d'adolescents és, almenys aparentment, molt desorganitzada, ja que respon a necessitats diverses i, en alguns moments, contraposades.

5.4 Qüestions a discutir sobre les empreses

A l'edat dels Pioners/Caravel·les, l'articulació de les activitats a l'entorn de projectes o empreses té una fonamentació més real que en les etapes anteriors.

Però això no vol dir que una Unitat funcioni bé perquè dugui a terme empreses molt espectaculars de forma molt sovintejada. Hauria de ser discutit això:

1er. Si l'activitat del grup ha de sorgir de la seva vida i del contrast de les seves necessitats amb el món exterior, no és gens estrany que el grup funcioni desigulament i contradictòriament, perquè les seves necessitats reals són diverses;

per exemple:

- Necessitat d'afermar-se individualment - necessitat de fer-ho col·lectivament.
- Necessitat d'oposar-se als grans, necessitat de comptar amb el seu ajut.
- Necessitat de relaxar-se i d'aprofundir la seva experiència personal - Necessitat d'esgotar-se en una activitat que els mostri algun aspecte de la seva personalitat.

- Necessitat d'afermar-se enfront del món ja fet que se'ls ofereix - Impossibilitat de transformar-lo efectivament.

2on. El fet que el grup experimenti un funcionament desigual i contradictori, posa a les mans dels Caps un material educatiu de primeríssima qualitat: l'experiència, viscuda pels nois i les noies, de les seves dificultats i contradiccions.

El procés de creixement de la persona ha de passar la superació de les contradiccions que experimenta.

Si acceptem aquestes contradiccions i en fem objecte d'una anàlisi col·lectiva, estem prestant un ajut inestimable. Sempre i quan estimem.

3er. El fet que el grup cerqui, de forma confusa i amb moltes dificultats, una forma d'ésser en el món, una forma d'actuar, un estil de viure, és la clau d'un problema: el de no quedar-se quiets i contemplant-se, sinó el saber viure una edat inquieta, que cerca una sortida.

<p>QUESTIONS A DEBATRE</p>	<p>OPINIO PERSONAL. CONCLUSIONS</p>
<p>Les empreses són una forma d'organització de l'activitat del grup.</p> <p>Ho són tot?</p> <p>Quines altres coses li calen al grup?</p> <p>Com podem ajudar-lo a trobar-les?</p>	
<p>Cal considerar la possibilitat que el grup funcioni de manera desigual, que no sempre estigui disposat a fer.</p> <p>Hi estem d'acord o no?</p> <p>Com ho plantejem als nois?</p> <p>Com els ajudem a sortir-se'n?</p>	
<p>Els nois i les noies estan vivint l'experiència de contradiccions entre ells i al seu propi interior.</p> <p>Cal ajudar-los a superar-les?</p> <p>Com podem fer-ho?</p> <p>Tenim alguna solució?</p> <p>Qui la té?</p> <p>Com podem abordar el problema?</p>	

QUESTIONS A DEBATRE	OPINIO PERSONAL. CONCLUSIONS
<p>El grup d'adoelscents cerca un estil, una forma d'ésser i de fer.</p> <p>A aquesta edat són a l'escoltisme perquè volen ser-hi, no perquè els pares els hi porten.</p> <p>Això ens dóna alguna autoritat per a fer una proposta i parlar-ne.</p> <p>Com pot fer-se una proposta d'estil?</p> <p>Com se'n pot parlar de forma que tothom <u>enraoni</u>?</p> <p>Com podem ajudar a raonar?</p> <p>A raonar col.lectivament?</p> <p>Com obrim camins d'acció cap al món real?</p>	<p>[Faint, illegible text in the right column, likely bleed-through from the reverse side of the page.]</p>

La fe és la decisió de viure amb la certesa que allò que hi ha no ho és tot. Sense ella no hi hauria llibertat, perquè estaríem totalment immersos en una realitat finita...

L'esperança és la decisió militant de viure amb la certesa que no hem explorat tots els possibles si no hem intentat allò que és impossible...

L'amor és la decisió creadora de tenir fe en l'altre, considerant-lo capal de l'impossible.

L'amor és en cadascú l'amor del ressucitat que l'ha envaït i que el duu més enllà de les seves fronteres...

Roger GARAUDY

6. RECAPITULACIÓ (possible debat a nivell d'Agrupament)

Les accions, operacions i empreses són unes formes d'organitzar una part de la vida del grup.

Són formes d'organitzar l'activitat.

Però, l'activitat ha d'inserir-se en el conjunt més ampli de la vida sencera del grup.

Al grup no s'hi va únicament a fer coses. També s'hi va a trobar companys, a fer amics, a viure unes experiències, a estar-s'hi.

I al grup s'hi troba, a poc a poc i al llarg dels anys, una proposta que l'escoltisme fa als nois i a les noies.

El nostre objectiu no són uns Llobatons i unes Daines que siguin capaços de fer grans revolucions, sinó uns Pioners i unes Caravel·les que surtin de les nostres Unitats amb un bagatge d'experiències i de maduresa que els ajudi a inserir-se en la transformació de la societat.

Per això és important que sapiguem plantejar-nos la petita feina educativa que fem tenint en compte que els nens van creixent gradualment i dins d'un entorn social determinat.

Qui està en millors condicions per a plantejar-se el procés que l'escoltisme concret -el de cada poble o barri- ha d'oferir als nois és l'equip d'Agrupament.

Per aquest motiu, oferim en aquest darrer full una recapitulació de part del que s'ha anat dient al llarg d'aquest Document amb la finalitat que les conclusions de cadascú puguin integrar-se en un únic projecte arrelat en les circumstàncies particulars de cada lloc.

	LLOBATONS/DAINES	RANGERS/NOIES GUIES	PIONERS/CARAVELLEJES
ASPECTES DE LA SOCIABILITAT	<p><u>Companyonia</u></p> <p>Recerca de l'<u>acord</u> en coses concretes</p> <p>Conquesta de la <u>reciprocitat</u>.</p>	<p>Pas de la simple companyonia a l'<u>amistat</u>.</p> <p>Capacitat de <u>regulació</u> de la <u>vida col.lectiva</u>.</p> <p>Inici de la recerca d'un <u>estil</u>.</p>	<p>Aprofundiment de l'<u>amistat</u>.</p> <p>Vida de grup molt intensa.</p> <p>Augment de l'<u>exigència</u> quan a l'<u>estil</u> de vida del grup.</p>
ASPECTES INTEL.LECTUALS	<p>Pensament <u>concret</u>, no abstracte.</p> <p>Dificultats per a preveure, organitzar-se, etc.</p>	<p>Inici pensament <u>abstracte</u> i <u>lògic</u></p> <p>Aprentatge de la previsió, de l'organització col.lectiva, etc.</p>	<p>Consolidació pensament <u>abstracte</u> i <u>lògic</u>, com el dels adults.</p> <p><u>Idealista</u>, menys de realisme.</p>
ASPECTES DE L'ACTIVITAT D'ESPLAI	<p>Força <u>espontaneïtat</u>.</p> <p>Conquesta del <u>joc amb regles</u>, no arbitrari.</p> <p>Imaginació: donar <u>argument</u> als jocs.</p>	<p>Capacitat de <u>modificar</u> per acord les regles dels jocs.</p> <p>Pràctica de "hobbies" i <u>especialització</u> individual.</p> <p><u>Aventura</u>.</p>	<p>Contradicció entre <u>relaxament</u> i <u>activitat</u>.</p> <p>Necessitat d'<u>afirmació</u> enfront del món. I. de vegades, de <u>transformació</u>.</p>
PLANTEJAMENT ACTIVITATS COL.LECTIVES			
(Possible debat a nivell d'Agrupament, discutint les conclusions que cadascú hagi tret dels fulls anteriors).			